

[Handelsministeren.]

for — i hvert fald i den første overgangstid vil få vanskeligt ved at klare sig, nemlig skotøjsbranchen. Gennemsnitsomsætnings-hastigheden i skotøjsbranchen ligger et sted mellem halvanden og to gange hvert år, hvilket vil sige, at man har et meget stort varelager. Endelig kan det jo heller ikke bestrides, at netop den branche, som det ærede medlem hr. Weikop henviste til, tekstilbranchen, har et relativt langsomt omsætteligt varelager.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger til det ærede medlem hr. Weikop om problemet tekstilafgiften ud over dette, at når det ærede medlem hr. Weikop bebrejdede mig, at jeg havde denne indstilling, men i sin tid havde taget et medansvar for tekstilskattens indførelse, må jeg for den historiske sandheds skyld sige, at jeg ikke har noget stemmemæssigt medansvar for denne tekstilafgift, idet den blev indført, to år før jeg fik den ære at indtræde i dette høje ting.

Må jeg sige, at mulighederne for at bevare dansk erhvervsliv nogenlunde under den form, vi har, i afgørende grad hænger sammen med; om vi giver os selv muligheder for, om ikke helt at undgå så dog at mindske de problemer, jeg her har nævnt.

Jeg må måske også endelig fremføre et problem mere, der rejser sig ved en omsætningsafgift lagt i engrosleddet fremfor i detailleddet, og det er, indrømmer jeg, et udpræget forbrugerhensyn. Alle vil kunne forstå, at på luksusvarer, der omsættes langsomt, er der en større avance i detailleddet og dermed en større afstand mellem engrosprisen og detailprisen, end der er på de daglige forbrugsvarer, som er hurtigere omsættelige og derfor kræver en mindre avance. Det vil rent faktisk komme til at betyde en lempeligere beskatning af luksusvarer end af dagligvarer, og ud fra et forbrugerhensyn burde det jo nok være omvendt.

Jeg må sige med beklagelse, at man ved at fastholde denne omsætningsafgifts placering i engrosleddet næppe i tilstrækkelig grad har haft vilkårene under fællesmarkedskonkurrencen for øje. Det er rigtigt, at der i mange andre lande er engrosomsætningsafgift, og at der bl. a. er det i fællesmarkedetslandene. De vanskeligheder, jeg her har fremdraget, er imidlertid blevet

bekræftet af erfaringerne i fællesmarkedetslandene, og man har derfor inden for fællesmarkedet indledt et arbejde for at undersøge grundlaget for en samtidig overgang i hele fællesmarkedetsområdet til omsætningsafgift i detailleddet for at komme bort fra de for erhvervslivet skabte vanskeligheder. Det, vi gør, er med andre ord at gennemføre det, som andre, belært af erfaringerne, i øjeblikket overvejer at forlade.

Jeg har følt det som en pligt at oplyse om disse problemer. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg af hensyn til dansk erhvervsliv, industriens konkurrenceevne over for de stærke industrilande og dansk detailhandels muligheder for at klare sig i kampen med de forskellige former for kædesystemer er betænkelig ved gennemførelsen af engrosafgiften. Skulle der imidlertid opnås det ønskede forlig om den økonomiske sanering, var det — forstår jeg — for oppositionen en betingelse, at engrosafgiften blev gennemført.

Jeg har for mit vedkommende tidligere end nogen anden opfordret de fire gamle partier til at gå sammen om den økonomiske løsning ud fra et fælles ansvar for dansk demokrati. De vanskeligheder, jeg her har nævnt, kan blive store, men den største er efter min bedømmelse den, at vi eventuelt skulle gå ind i en skærpet konkurrence uden den nødvendige balance mellem dansk produktion og forbrug, mellem dansk valuta-indtjening og dansk valutaforbrug. Jeg må derfor som andre acceptere forliget med dets plusser og minusser, men over for afgiftens placering vil jeg understrege, at skulle mine betænkeligheder ikke vise sig at være urigtige, vil jeg føle det som en pligt at arbejde for den nødvendige ændring.

Vi, der står med et politisk ansvar, har store forpligtelser, men vi har vel ingen større end den at give den danske befolkning mulighed for at klare sig i konkurrence med andre lande. Det forudsætter måske mere end noget andet, at man ikke viger tilbage for at oplyse om de hårde realiteter, og at man tør gennemføre også ting, som i øjeblikket kan virke ubehageligt.

Ministeren for Grønland (*Mikael Gam*):
Til den tak til det danske samfund og det høje folketing, som det ærede medlem hr.